

70. Co znamená věřit Bohu?

(Aneb: Jak je to s mou vírou, když nemám zkušenosti, zážitky a prožitky s Bohem, nebyla jsem pokřtěná Duchem Svatým, myslím si, že mě Bůh nemá rád a nedává mi žádné znamení?)

Ahoj Báro,

Židům 11:1 Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.

a) V co doufáš Báro, když si uvěřila v Boha? Že k Tobě osobně promluví a dá Ti nějaké zjevení své vůle pro Tebe? V to doufáš a na to spoléháš? V tom je Tvá víra? To doufáš marně, protože Bůh nic takového v NZ Písmu neslibuje. Naopak, NZ Písmo, říká toto:

Židům 1:1 Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků;

2 v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky.

2 Timoteovi 3:16 Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti,

17 aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.

Od doby, kdy se Ježíš Kristus procházel po této zemi, žijeme v posledním čase. (Po jeho uplynutí bude konec času, poslední soud a věčnost). Zatímco v minulosti Bůh mluvil k jednotlivým lidem (Adam, Abrahám ...) nebo jejich prostřednictvím k dalším lidem (Mojžíš, Jeremiáš...) v posledním čase k nám promluvil ve svém Synu Ježíši, který se stal prostředníkem mezi Bohem a všemi lidmi na světě, kteří v něj uvěřili a uposlechli evangelium. Poté, co Ježíš vykonal svou oběť a vrátil se k Otci do nebe, poslal Božího Ducha Svatého, aby apoštolům připomenul vše, co je Ježíš naučil, následně bylo toto učení zapsáno v Písmu. Veškeré Písmo pochází z Božího (nikoliv lidského) Ducha a je dobré k tomu, aby jsi se v něm naučila vše, co potřebuješ vědět a konat ve svém životě k tomu, aby jsi se mohla stát v Božích očích spravedlivým člověkem, protože pouze s takovým člověkem může mít Bůh vztah jako se svým dítětem a pouze takovému člověku slibuje Bůh věčný život v nebi.

b) Nebo doufáš v to, že Ti dá nějak znamení, že Tě má rád? V to doufáš a na to spoléháš? V tom je Tvá víra? To doufáš marně:

Matouš 12:38 Tehdy mu na to řekli někteří ze zákoníků a farizeů: "Mistře, chceme od tebe vidět znamení."

39 On jim však odpověděl: "Pokolení zlé a zpronevěřilé si hledá znamení; ale znamení mu nebude dáno, leč znamení proroka Jonáše.

40 Jako byl Jonáš v břiše mořské obludy tři dny a tři noci, tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země.

41 Mužové z Ninive povstanou na soudu s tímto pokolením a usvědčí je, neboť oni se obrátili po Jonášově kázání - a hle, zde je víc než Jonáš.

Těm, kdo chtěli znamení, žádné znamení dáno nebylo, až na jediné, a to znamení proroka Jonáše – že Boží Syn Ježíš Kristus zemřel na kříži, byl pohřben a třetího dne vstal z mrtvých.

Bylo to to nejúžastnější znamení Boží lásky k hříšným lidem:

Jan 3:16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Přesto v Ježíše neuvěřili a neunikli Božímu trestu ze své hříchy.

c) Nebo doufáš v duchovní zkušenosti, zážitky a prožitky? V to doufáš a na to spoléháš? V tom je Tvá víra? Duchovní zkušenosti, zážitky a prožitky nikoho před Božím trestem za hříchy nezachrání:

Matouš 7:21 Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.

22 Mnozí mi řeknou v onen den: 'Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?'

23 A tehdy já prohlásím: 'Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.'

d) Nebo doufáš v křest Duchem Svatým? V to doufáš a na to spoléháš? V tom je Tvá víra?

Křest Duchem Svatým byl naprosto výjimečnou věcí v 1. století. Byl to křest, kterým pokřtil Ducha Svatý některé jednotlivce. (Když by jsi se o tom chtěla dozvědět něco víc jdi na http://www.viravboha.cz/_otazky_a_odpovedi.html a přečti si mou odpověď na otázku č. 67.)

Spasitel Ježíš Kristus, který zemřel za hříchy, však poslal své apoštoly (nikoliv Ducha Svatého), aby křtili (ponořili) jeho učedníky vodou. To je jediný křest na odpuštění hříchů. Je to křest, který podstupuje člověk, jež 1) uvěřil, že Ježíš zemřel za jeho hříchy, vstal z mrtvých a je jeho Pánem a Spasitelem, 2) učinil pokání ze svých hříchů (rozhodl se opustit hříšný životní styl a žít podle Boží vůle v Písmu, 3) vyznal Ježíše jako svého Pána. Tím člověk zemřel hříchu a nyní byl 4) čas pohřbít toho starého mrtvého člověka spolu s Ježíšem ponořením do vody křtu na odpuštění hříchu a vyjít z té vody spolu s Ježíšem k novému životu podle Boží vůle. S křtem vodou je spojen poslední krok k tomu, aby Bůh odpustil člověku jeho hříchy a mohl na něj pohlednout jako na spravedlivého a mít s ním vztah jako se svým dítětem:

Matouš 28:18 Ježíš přistoupil a řekl jim: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.

19 Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého

20 a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku."

Efezským 4:5 jeden je Pán, jedna víra, jeden křest,

Skutky apoštolské 2:36 Ať tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem."

37 Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: "Co máme dělat, bratří?"

38 Petr jim odpověděl: "Obraťte se a každý z vás ať přijme křest ve jméno Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.

39 Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh."

40 A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal a napomínal: "Zachraňte se z tohoto zvráceného

pokolení!"

41 Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí.

Římanům 6:3 Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrti?

4 Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom - jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce - i my vstoupili na cestu nového života.

5 Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání.

1 **Petrův 3:21** To je předobraz křtu, který nyní zachraňuje vás. Nejde v něm zajistě o odstranění tělesné špíny, nýbrž o dobré svědomí, k němuž se před Bohem zavazujeme - na základě vzkříšení Ježíše Krista,

e) Báro, pokud v doufáš ve shora uvedené věci, na ně spoléháš, v tom je Tvá víra, pak si můžeš být svou vírou jistá, pouze pokud toto uvidíš. Bůh však říká v Židům 11:1, že víra znamená být si jist tím, co nevidíme.

Židům 11:1 Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.

Báro, jestli potřebuješ něco vidět, aby jsi si byla jista svou vírou, pak Tvoje víra není tou vírou, která je popsána v Písmu, tedy vírou vycházející z Božího Slova. Ale vysněnou fantazii - vzdušným zámekem vycházejícím z líbivých slov lidí, jejichž víru jsi přijala. (Nekritizuj, myslím to v dobrém :)

f) Skutečná víra totiž pochází ze slyšení Božího Slova. Ábel, Henoch, Noe, Abrahám a další postavy SZ slyšely Boží slovo (buď jim Bůh řekl, co mají udělat nebo slyšeli o Bohu od jiných lidí, případně slyšeli o tom, co Bůh zaslíbil nebo vykonal) a uvěřili Bohu, a protože mu uvěřili, jejich víra se v jejich životě projevovala jejich poslušností Božímu Slovu (tedy konání Boží vůle), přestože dopředu neviděli, že to, čemu uvěřili (a mnohdy to byla naprosto neuvěřitelná věc) se naplní a ono se to pak v některých případech naplnilo již za jejich života (např. Abrahámovi a Sáře se v souladu s Božím slibem i přes jejich vysoké stáří narodil syn) avšak v některých případech se to naplnilo až po tisících letech (např. Boží slib Abrahámovi o tom, že jeho potomci dostanou zemi nebo že skrze jeho potomku – Ježíše, dojdou požehnání – spásy všechny rodiny země).

Židům 11:

4 Ábel věřil, a **proto přinesl** Bohu lepší oběť než Kain a dostalo se mu svědectví, že je spravedlivý, když Bůh přijal jeho dary; protože věřil, 'ještě mluví, ač zemřel'.

5 Henoch věřil, a **proto nespátl smrt**, ale Bůh ho vzal k sobě. 'Nebyl nalezen, protože ho Bůh přijal.' Ještě než ho přijal, dostalo se Henochovi svědectví, že v něm Bůh našel zalíbení.

6 **Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.**

7 Noé věřil, a **proto** pokorně přijal, co mu Bůh oznámil a co ještě nebylo vidět, a připravil koráb k záchraně své rodiny.

8 Abrahám věřil, a **proto uposlechl**, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, **ačkoli nevěděl, kam jde.**

9 Věřil, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlil ve stanech s Izákem a Jákobem, pro které platilo totéž zaslíbení,

10 a upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh.

11 Také Sára věřila, **a proto přijala** od Boha moc, aby se stala matkou, **ačkoliv už překročila svůj čas; pevně věřila tomu, kdo jí dal zaslíbení.**

12 Tak z jednoho muže, a to už starce, vzešlo tolik potomků, 'jako bezpočtu je hvězd na nebi a jako je písku na mořském břehu'.

13 **Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili**, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci.

14 Tím dávají najevo, že po pravé vlasti teprve touží.

15 Kdyby měli na mysli zemi, z níž vykročili, měli možnost se tam vrátit.

16 Ale oni toužili po lepší vlasti, po vlasti nebeské. Proto sám Bůh se nestydí nazývat se jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město.

17 Abraham věřil, **a proto šel obětovat** Izáka, když byl podroben zkoušce. Svého jediného syna byl hotov obětovat, **ačkoli se mu dostalo zaslíbení a bylo mu řečeno:**

18 'Z Izáka bude pocházet tvé potomstvo.'

19 **Počítal s tím, že Bůh je mocen vzkřísit i mrtvé.** Proto dostal Izáka zpět jako předobraz budoucího vzkříšení.

20 Izák věřil, **a proto** Jákobovi a Ezauovi dal požehnání v pohledu do budoucna.

21 Jákob věřil, a když umíral, požehnal oběma Josefovým synům a poklonil se přitom k vrcholu své berly.

22 Josef věřil, **a** na sklonku svého života řekl, že synové izraelští vyjdou z Egypta, **a nařídil**, co se má stát s jeho kostmi.

23 Mojžíšovi rodiče věřili, **a proto** svého syna tři měsíce po narození ukrývali; viděli, že je to vyvolené dítě, a nezalekli se královského rozkazu.

24 Mojžíš věřil, **a proto**, když dospěl, odepřel nazývat se synem faraónovy dcery.

25 Raději chtěl snášet příkoří s Božím lidem, než na čas žít příjemně v hříchu;

26 a Kristovo pohanění pokládal za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě.

27 Věřil, **a proto vyšel z Egypta** a nedal se zastrašit královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl.

28 Věřil, **a proto ustanovil hod beránka** a dal pokropit dveře jeho krví, aby se zhoubce nemohl dotknout prvorozených.

29 Izraelští věřili, **a proto prošli** Rudým mořem jako po suché zemi, ale když se o to pokusili Egyptané, pohltily je vlny.

30 Izraelští věřili, **a proto před nimi padly hradby Jericha**, když je obcházeli po sedm dní.

31 Nevěstka Rachab věřila, **a proto přátelsky přijala** vyzvědače a nezahynula s nevěřícími.

32 Mám ještě pokračovat? Vždyť by mi nestačil čas, kdybych měl vypravovat o Gedeónovi, Barákovi, Samsonovi, Jeftovi, Davidovi, Samuelovi a prorocích,

33 kteří svou vírou dobývali království, uskutečňovali Boží spravedlnost, dosáhli toho, co jim bylo zaslíbeno;

34 zavírali tlamy lvům, krotili plameny ohně, unikali ostří meče, v slabosti nabývali síly, vedli si hrdinsky v boji, zaháněli na útěk vojska cizinců;

35 ženám se jejich mrtví vraceli vzkříšení. Jiní byli mučeni a odmítli se zachránit, protože chtěli dosáhnout něčeho lepšího, totiž vzkříšení.

36 Jiní zakusili výsměch a bičování, ba i okovy a žalář.

37 Byli kamenováni, mučeni, řezáni pilou, umírali pod ostřím meče. Chodili v ovčích a kozích kůžích, trpěli nouzi, zakoušeli útlak a soužení.

38 Svět jich nebyl hoden, bloudili po pouštích a horách, skrývali se v jeskyních a roklinách země.

39 A ti všichni, ačkoliv osvědčili svou víru, nedočkali se splnění toho, co bylo zaslíbeno,

40 **neboť Bůh, který zamýšlel pro nás něco lepšího, nechtěl, aby dosáhli cíle bez nás.**

g) I v době NZ pochází skutečná víra ze slyšení Božího slova – evangelia Ježíše Krista:

Římanům 10:17 Víra je tedy ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova.

Matouš 4:17 Od té chvíle začal Ježíš kázat: "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské."

Marek 16:16 Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.

Římanům 10:8 Co však praví? 'Blízko tebe je slovo, v tvých ústech a ve tvém srdci'; je to slovo víry, které zvěstujeme.

9 Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.

10 Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení,

11 neboť Písmo praví: 'Kdo v něho věří, nebude zahanben.'

To je Boží slovo, kterému lidé uvěřili a jednali podle něj, aby jim dal Bůh Otec, Boží Syn Ježíš Kristus a Boží Duch Svatý (protože oni vše konají v jednotě) ten největší a nejúžasnější dar – dar spásy (záchrany před trestem za jejich hříchy). To je ten dar, který Bůh slíbil, když slíbil Abrahámovi, že v jeho potomku dojdou požehnání všechny rodiny země.:

Skutky apoštolské 2:36 Ať tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem."

37 Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: "Co máme dělat, bratří?"

38 Petr jim odpověděl: "Obrát' se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.

39 Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh."

40 A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřisahal a napomínal: "Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!"

41 Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí.

42 Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.

To je ten dar, který Bůh dává těm, kdo konají Jeho vůli.:

Matouš 7:21 Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.

* * *

Báro, 1) teprve až budeš doufat v zaslíbení, která nám dává Bůh v NZ Písmech (z nichž největší je spása) a 2) ve svém každodenním životě se spolehneš na to, v co doufáš, přestože dopředu nebudeš vidět, jak to vše s Tebou dopadne, když budeš jednat podle Písma, 3) teprve až si budeš jista tím, co nevidíš (např. věčný život s Bohem v nebi), pak budeš mít víru podle Písma. Pak až se za čas ohlédneš zpět životem uvidíš, jak Bůh působil ve Tvém životě a pomáhal Ti překonávat těžké zkoušky.

K tomu, abys mohla mít tuto víru, musíš poznávat Boží Slovo v Písmu, uvěřit mu (nikoliv líbivím frázím jiných lidí, jejichž víra je vzdušným zámekem) a jednat podle něj, včetně pokřtění (ponoření do vody) na odpuštění hříchu. Pokud máš zájem o pomoc (včetně pomoci s křtem), rád Ti pomůžu.